

การสำรวจความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตจังหวัดปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556

A Survey of medium enterprises ownership readiness in Pathumthani Province to ASEAN in 2556

จุฬารพร พรหสาขา ณ สกนนคร¹, สุกเขต เขียวอุไร²

JurapornPormsaka Na Sakonnakorn¹,SudkhedKheo-u-rai²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะบุคคล,ธุรกิจที่มีผลต่อความพร้อมด้านศักยภาพภายในและภายนอกของผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางนายจ้างโรงงานจดทะเบียนจังหวัดปทุมธานี การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย400 ตัวอย่างใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าร้อยละ-t-test และ F-test

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ตำแหน่งผู้บริหาร มีอายุ40-50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท ประสบการณ์การทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี โดยประเภทของโรงงานการผลิตอื่น ๆ จำนวนลูกจ้างในโรงงานการผลิต100-200 คนรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 1-5 ล้านบาท มีทุนจดทะเบียน 10-50 ล้านบาท ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของกิจการ 1-5 ปีระดับความพร้อมด้านศักยภาพภายในโดยภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านศักยภาพภายในที่มีความพร้อมมากที่สุดคือ บริการหลังการขาย ส่วนปัจจัยด้านศักยภาพภายในที่มีความพร้อมน้อยที่สุดคือ พนักงานในองค์กรสามารถสื่อสาร-อ่าน-เขียน ได้ตอบภาษาอังกฤษได้ระดับความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอก โดยภาพรวม มีความพร้อมอยู่ในระดับมากส่วนปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกที่มีความพร้อมมากที่สุดคือ ตลาดการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยส่วนปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกที่มีความพร้อมน้อยที่สุดคือ การเมือง-การปกครองของประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำธุรกิจ ประเภทโรงงานการผลิต จำนวนลูกจ้าง รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านศักยภาพภายในของผู้ประกอบการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ0.05 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำธุรกิจ ประเภทโรงงานการผลิต จำนวนลูกจ้าง รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนความพร้อมปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01และ0.05

คำสำคัญ: ความพร้อม วิสาหกิจขนาดกลาง

Abstract

The purpose of this research was to study factors of individual characteristics, and Businesses to affecting the potential internal and external of the operator. The samples in this studies were small and medium enterprises,

¹ คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยนครปฐม โทร.089-4216543 E-mail : Junsirin009 @ hotmail.com

² คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยนครปฐม โทร.090-6403471 E-mail : Sudkhed2@gmail.com

entrepreneurs, employers registered factories in Pathumthani. Random sample by simple random sampling of 400 plants. Using a questionnaire to collect data. The statistics used in the analysis is the t-test for Independent Samples, one-way analysis of variance calculated by using frequency, mean, standard deviation and percentage.

The analysis found that most respondents are male. Executive age 40-50 years, graduated with a master's degree with experience in business more than 10 years of manufacturing. A number of people employed in manufacturing 100-200 average monthly revenue (sales) 1-5 million baht and 10-50 million baht registered capital of the joint venture period of 1-5 years. Level factors and the potential of entrepreneurs within small and medium enterprises in Pathumthani in 2556 by the ASEAN economic overview is available at a high level. Moreover, the potential internal factor which is the most readiness is after sales service of selling products. But the factor in the availability of minimum employees in organizational communication - reading - writing dialog in English and possess the skills to work with foreigners is in least level. As for the potential external factors of entrepreneurial SMEs in the economy of ASEAN in Pathumthani in 2556 overview are available at high levels. And found that readiness of market at high levels, including the international trade of the country and is ready to enter the ASEAN Economic Community. For the Political regime of the country is the least to readiness.

Result of this study found that " the nature of individuals and businesses that are affected small and medium enterprises and entrepreneurs to AEC different " for the variables of gender, age, education, experience in business, the nature of the business is to do business and factory production, number of employees, average monthly revenue (sales) and capital at the business are different with statistical significance at 0.01 and 0.05. The hypothesis individual factors, except age, the age difference do not affect the availability of the potential factors of entrepreneurial SMEs to AEC which did not meet the assumptions. Hypothesis result Assumption that "The nature of individuals and businesses that are affected and entrepreneurial small and medium enterprises to the AEC, the availability factor of potential outside of the differential operators " for a sexual position do not affect the availability factor. As for the potential of external medium enterprises to ASEAN. Which did not meet the assumptions factors are age, education, nature, business is business experience factory production, number of employees, average monthly revenue (sales) capital at the business in hypothesis.

Keyword: Readiness, Medium enterprises

บทนำ (Introduction)

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนมีท่าที่ร่วมกันอย่างชัดเจน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องเปิดเสรี 5 ด้าน คือ การเปิดเสรีด้านการค้า ด้านการค้าบริการ ด้านการลงทุน ด้านเงินทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2559) ซึ่งการวางแผนการพัฒนามุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและมีอัญเชิญทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหิตลธิเบศรามาธิ จักรีนฤพดินทร สมยามินทราราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่9) เป็นปรัชญาในการดำเนินงานและมุ่งพัฒนาให้เป็นสังคมที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนคนไทยทุกคน ดังนั้นทุกภาคส่วนของสังคมไทยจะต้องเตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อสร้างโอกาสต่อการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ จากขอบเขตการค้าและการลงทุนเปิดกว้างขนาดตลาดที่มีประชากรสูงสุดเพียง 5 แสน - 200 ล้านคน ก็จะขยายถึง 600 ล้านคน การรวมตัวของกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะเป็นตลาดเดียวกันภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปีพุทธศักราช 2558 จึงนับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของเศรษฐกิจและธุรกิจไทยผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาด

ย่อมในประเทศไทยจึงถือเป็นกลไกหลักในการเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยสร้างรายได้ก่อให้เกิดการจ้างงาน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาความยากจนและสร้างสังคมผู้ประกอบการด้วยการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ จึงถือได้ว่ามีบทบาทในการเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศที่สำคัญ จังหวัดปทุมธานีมีประชากรที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคน 2,064,288 บาท/ปี นับว่าสูงเป็นอันดับที่ 6 ของประเทศและโรงงานที่จดทะเบียนในจังหวัดปทุมธานี มีทั้งสิ้น 2,685 โรงงานจากการพัฒนาด้านต่าง ๆ การพัฒนาขีดความสามารถเพื่อแข่งขันในการประกอบกิจการต่าง ๆ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะต้องศึกษาถึงการสำรวจความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ในเขตจังหวัดปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยลักษณะธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยลักษณะบุคคลและธุรกิจที่มีผลต่อการสำรวจความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการ

ขอบเขตของการวิจัย (Scope of research)

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยลักษณะบุคคล, ปัจจัยลักษณะธุรกิจการสำรวจ ความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการ

2. ขอบเขตด้านประชากร ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางที่จดทะเบียนในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 2,685 โรงงาน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973 หน้า 125) ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง

สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

1. ปัจจัยลักษณะบุคคลและธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางผู้ประกอบการเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน

2. ปัจจัยลักษณะบุคคลและธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางผู้ประกอบการเศรษฐกิจอาเซียนความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 4 ส่วน ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้ค่า Reliability Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.89 โดยระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 ถึง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นระยะเวลา 4 เดือนสถานที่เก็บข้อมูล คือ วิสาหกิจขนาดกลางที่จดทะเบียนในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

คือสภาวะแวดล้อมที่ธุรกิจสามารถควบคุมได้ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่ธุรกิจสามารถกำหนดและควบคุมได้เป็นไปตามความต้องการของธุรกิจถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโปรแกรมการตลาด โดยการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของธุรกิจในการนำไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งกัน สามารถจำแนกได้ดังนี้ส่วนผสมทางการตลาด นโยบายการบริหารของบริษัท ผู้บริหารของธุรกิจจะเป็นผู้กำหนด เช่น วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการบริหาร ระบบการบริหารปรัชญาและวัฒนธรรม ตลอดจนนโยบายฝ่ายต่าง ๆ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment)

หรือสภาวะแวดล้อมที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ ปัจจัยกลุ่มนี้ หมายถึง ปัจจัยบังคับภายนอกธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อระบบการตลาด ถือว่าเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้แต่มีอิทธิพลต่อระบบการตลาด คือสร้างโอกาสหรืออุปสรรคแก่ธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย สภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินธุรกิจและต่อระบบการตลาดเป็นอย่างมาก แต่ละหน่วยงานและองค์การธุรกิจไม่สามารถควบคุมการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้เลย สิ่งแวดล้อมภายนอกมหภาคได้แก่สภาพแวดล้อมขององค์การธุรกิจสามารถแบ่งออกเป็น 8 ประการ ได้แก่ (ระวีงเนตรโพธิ์แก้ว 2537 หน้า 10 - 12) สภาวะแวดล้อมทางสังคม สภาวะแวดล้อมทางกฎหมายแต่ละประเทศ สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ด้านการเงิน ค่าของเงินบาทสภาวะแวดล้อมทางการเมือง สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยี สภาวะแวดล้อมด้านลูกค้า องค์การคู่แข่งกัน สมาคมธุรกิจต่าง ๆ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหมายถึง โดยสำหรับวิสาหกิจขนาดเล็กจะต้องมีคนงานไม่เกิน 50 คนและมีทรัพย์สินไม่รวมที่ดินมีมูลค่าไม่เกิน 50 ล้านบาท ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางจะต้องมีคนงานตั้งแต่

51-200 คนและทรัพย์สินไม่รวมที่ดินมีมูลค่าไม่เกิน 200 ล้านบาท

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลที่เก็บมา สถิติที่ใช้ คือ แจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t- test และ F-test

ผลการวิจัย (Result)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตจังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73 ตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารมากกว่าเจ้าของธุรกิจมีอายุ 40-50 ปีมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 68.5 รองลงมา คือ อายุ 20-30 ปี อายุ 26-35 ปี ต่ำกว่า 20 ปี และ 60 ปีขึ้นไปตามลำดับระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาโทมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 45.8 รองลงมาคือ ต่ำปริญญาตรีปริญญาตรีและปริญญาเอกตามลำดับ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปีมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 40.8 รองลงมา คือ 6-10 ปี มากกว่า 20 ปี และ 1-5 ปีตามลำดับซึ่งส่วนใหญ่ประเภทของโรงงานการผลิตอื่น ๆ คิดเป็น ร้อยละ 63.8 รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนรถยนต์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ตามลำดับส่วนใหญ่จำนวนลูกจ้างในโรงงานการผลิต 100-200 คนคิดเป็น ร้อยละ 46 รองลงมาคือต่ำกว่า 50 คน 50-100 คน และ 200 คนขึ้นไปตามลำดับรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) สูงสุดคือ 1-5 ล้านบาท มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 37 รองลงมา คือต่ำกว่า 1 ล้านบาท 5-10 ล้านบาทและ 10 ล้านบาทขึ้นไปตามลำดับ ส่วนใหญ่ทุนจดทะเบียน 10-50 ล้านบาทมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 52.5 รองลงมาคือต่ำกว่า 10 ล้านบาท 50-200 ล้านบาทและ 200 ล้านบาทขึ้นไประยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของ

กิจการ 1- 5 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือมากกว่า 20 ปี 6 - 10 ปีและมากกว่า 10 ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556 โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของความพร้อมสูงสุดคือบริการหลังการขาย หลังจากจำหน่ายสินค้ามีระบบลูกค้าสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) รองลงมาคือระบบการควบคุมต้นทุน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30), ระบบการจัดการสินค้าคงคลัง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26), กระบวนการจัดซื้อจัดหา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24), การบริหารงาน การเป็นผู้นำ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22), การบริหารงานคุณภาพ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17), กลยุทธ์ /แผน วัตถุประสงค์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16), การใช้กลยุทธ์ส่งเสริมการขาย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14), การใช้กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10), พนักงานฝ่ายผลิตสินค้าของงานมีความรู้เกี่ยวกับสินค้าและกระบวนการผลิตสินค้า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07), จำนวนผู้ถือหุ้นและมีการจ่ายเงินปันผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03), การเพิ่มมูลค่าของสินค้า (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03), การวิเคราะห์และตัดสินใจเงินทุนระบบบัญชีที่ดีมีมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94), พนักงานฝ่ายผลิตสินค้ามีความรู้เกี่ยวกับสินค้าที่ผลิตให้มีความหลากหลายมีคุณภาพมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) และพนักงานสามารถสื่อสาร-อ่าน-เขียนได้ตอบภาษาอังกฤษได้และมีทักษะการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90)

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556 โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของความพร้อมสูงสุดคือการตลาดการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07)

รองลงมาคือกฎหมายระหว่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01), สภาพเศรษฐกิจของประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00), แหล่งทุนต่างประเทศของประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89), เทคโนโลยีของประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86), อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86), แหล่งทุนในประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85), กฎหมายระหว่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81), ระบบภาษีในและระหว่างของประเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) และการเมือง-การปกครองของประเทศไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70)

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะบุคคล และธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมของผู้ประกอบการ วิชาศึกษานาดกลางสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยลักษณะบุคคลและธุรกิจที่ต่างกันมีความพร้อมผู้ประกอบการ วิชาศึกษานาดกลางสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการต่างกัน

1. เพศหญิงมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายใน สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนเพศต่างกัน มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอก ไม่แตกต่างกัน

2. เจ้าของธุรกิจมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าระดับผู้บริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตำแหน่งต่างกัน มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกไม่แตกต่างกัน

3. อายุต่างกัน มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการ วิชาศึกษานาดกลางที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าอายุ 40-50 ปีสูง

กว่าอายุ 20-30 ปีและอายุต่ำกว่า 20 ปีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอก สูงกว่าการศึกษา ระดับปริญญาโทสูงกว่าระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 20 ปี มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 6-10 ปีสูงกว่า 1-5 ปี และสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี ส่วนประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 20 ปี มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 1-5 ปี สูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 6-10 ปี และสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. ประเภทโรงงานธุรกิจอุปกรณ์ทางการแพทย์มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายใน สูงกว่าผลิตยางและชิ้นส่วนรถยนต์สูงกว่า ธุรกิจอื่น ๆ และสูงกว่าผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนประเภทโรงงานธุรกิจอุปกรณ์ทางการแพทย์มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าผลิตผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่า สูงกว่าผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และธุรกิจอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. จำนวนลูกจ้าง 200 คนขึ้นไป มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 50-100 คนสูงจำนวนลูกจ้าง 100-200 คนและสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง ต่ำกว่า 50 คนส่วนจำนวนลูกจ้าง 200 คนขึ้นไป มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 100-200 คน สูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 50-100 คนและสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง ต่ำกว่า 50 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

8. รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 10 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 5-10 ล้านบาทสูงกว่า 1-5 ล้านบาทและสูงกว่ารายได้ต่ำกว่า 1 ล้านบาทส่วนรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 10 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 1-5 ล้านบาทสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 5-10 ล้านบาทและสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 1-5 ล้านบาทส่วนรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 5-10 ล้านบาทและสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 1-5 ล้านบาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

9. ทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าทุนจดทะเบียน 50-200 ล้านบาทสูงกว่าทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 10 ล้านบาทและสูงกว่าทุนจดทะเบียน 10-50 ล้านบาทส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

10. ระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 20 ปีไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปี สูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงาน 1-5 ปี และสูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาระดับความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556 โดยภาพรวม โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความพร้อมด้านบริการหลังการขายหลังจากจำหน่ายสินค้ามีระบบลูกค้าสัมพันธ์เพื่อดูแลลูกค้าเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ พนักงานในองค์กรของท่านสามารถสื่อสาร-อ่าน-เขียนโต้ตอบภาษาอังกฤษได้และมีทักษะการทำงาน

ร่วมกับชาวต่างชาติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90) ซึ่งในประเด็นเรื่องความรู้ด้านภาษาเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ซึ่ง โดยกล่าวถึงประเด็นความเสี่ยงที่สำคัญที่จะต้องเร่งรัดให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนคือ ทักษะด้านความรู้ซึ่งรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, หน้า 89) ระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ได้ประเมินความเสี่ยงของประเทศไทยจะเข้าสู่การเปิดเสรีแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยแรงงานไทยขาดการยอมรับในมาตรฐานฝีมือแรงงานและมีข้อจำกัดด้านภาษาต่างประเทศรวมทั้งความรู้ความเข้าใจด้านขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคพร้อมทั้งภาครัฐยังขาดการวางแผนงานด้านแรงงานร่วมกับประเทศที่เป็นตลาดแรงงานไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันส่งผลให้เกิดความเสียเปรียบในการเคลื่อนย้ายแรงงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามทัศนะของ McLean เป็นมุมมองที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องขยายออกไปสู่ระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศต่าง ๆ ในการสนับสนุนให้เกิดความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น คือ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ผลการศึกษาระดับความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556 ได้แก่ ตลาดการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยมีความพร้อมมากที่สุด เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเมือง-การปกครอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพร้อมในระดับมากทุกข้อ

ผลการวิจัยสอดคล้องโกศล ฉันทิกุล (2553, หน้า 23) ระบุว่า การค้าระหว่างประเทศระหว่างผู้ขายสินค้าและผู้ซื้อสินค้าซึ่งอยู่คนละประเทศกัน มีการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง มีการเคลื่อนย้ายสินค้าข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ

3. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางในเขตปทุมธานีกับเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2556 ลักษณะส่วนบุคคลและธุรกิจ” พบว่า

1. เพศหญิงมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายใน สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนเพศต่างกันมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้ค่านิยมการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศได้รับการส่งเสริมและมีการรับรู้อย่างกว้างขวางทำให้เพศหญิงมีโอกาสเท่าเทียมกับเพศชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันมีผู้เข้าศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจที่เป็นเพศหญิงมากขึ้นและจำนวนเพศหญิงที่มากสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในส่วนที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมกันในโอกาสการทำงานของ Armstrong (2010,p.62-63) และของ Daniels et al. (2011,p.799-803) รวมทั้งแนวคิดที่นำเสนอ โดยNoe,Hollenbeck, Gerhart, and Wright (2011,p.95) ว่าเป็นสภาพซึ่งทุกคนมีโอกาสในการที่จะได้รับการว่าจ้างเข้าทำงาน โดยไม่มีการกีดกันหรือเลือกปฏิบัติโดยนำเอาเรื่องเพศของบุคคลมาเกี่ยวข้องในการพิจารณาตัดสินใจเลือกและจ้างเข้าทำงานและการปฏิบัติงานรวมทั้งการพัฒนาบุคคล

2. เจ้าของธุรกิจมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าระดับผู้บริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตำแหน่งต่างกัน มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับเท็ดสคัก ค้ำชนะ (2548) ระดับบริหารจะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

และอาจจำกัดอยู่ในวงแคบหรืออาจจะเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับงานภายในบริษัท แต่ระดับเจ้าของธุรกิจจะต้องทำหน้าที่ทางการบริหารจะต้องติดต่อประสานงานกับบุคคลทั้งภายในและภายนอกบริษัทรวมทั้งต่างประเทศอีกด้วยรับผิดชอบในส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดของธุรกิจ

3. อายุต่างกันมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าอายุ 40-50 ปี สูงกว่าอายุ 20-30 ปี และอายุต่ำกว่า 20 ปี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าการศึกษาระดับปริญญาโทสูงกว่าระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องจากผลงานวิจัยของ เทอดศักดิ์ คำชน (2548) ซึ่งพบว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพร้อมต่างกัน ทั้งอาจเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการวิชาชีพใด ๆ ต้องจบการศึกษาขั้นต้นในระดับปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 20 ปี มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 6-10 ปี สูงกว่า 1-5 ปี และสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี ส่วนประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 20 ปี มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 1-5 ปี สูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 6-10 ปี และสูงกว่าประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคิลก ถือกกล้า (2554, หน้า 34-35) ได้นำเสนอภาพรวมเกี่ยวกับแนวโน้มและผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียนเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทยซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Plummer (2006) ศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับประสบการณ์ของสหภาพยุโรปเป็นการศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในยุโรปเปรียบเทียบกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งด้านบวกและด้านลบ พบว่า ประสบการณ์หลายอย่างสามารถนำมาเป็นบทเรียนในการปฏิบัติของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ เป็นประเด็นสำคัญสำหรับอาเซียน

6. ประเภทโรงงานธุรกิจอุปกรณ์ทางการแพทย์มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าผลผลิตยางและชิ้นส่วนรถยนต์สูงกว่า ธุรกิจอื่น ๆ และสูงกว่าผลผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนประเภทโรงงานธุรกิจอุปกรณ์ทางการแพทย์มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าผลผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และธุรกิจอื่น ๆ และผลผลิตยางและชิ้นส่วนรถยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการจำแนกของวิสาหกิจ สรชัย พิศาลบุตร (2559: 5-6) ได้จำแนกประเภทอุตสาหกรรมโดยพิจารณาจากเงินทุนและจำนวนคนงานไว้ดังนี้ อุตสาหกรรมในครอบครัว อุตสาหกรรมขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดกลาง อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

7. จำนวนลูกจ้าง 200 คนขึ้นไป มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 50-100 คนสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 100-200 คน และสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง ต่ำกว่า 50 คน ส่วนจำนวนลูกจ้าง 200 คนขึ้นไป มีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 100-200 คน สูงกว่าจำนวนลูกจ้าง 50-100 คน และสูงกว่าจำนวนลูกจ้าง ต่ำกว่า 50 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการจำแนกของวิสาหกิจ สรชัย พิศาลบุตร (2559: 5-6)

8. รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 10 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้าน

ศักยภาพภายในสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 5-10 ล้านบาทสูงกว่า 1-5 ล้านบาทและสูงกว่ารายได้ ต่ำกว่า 1 ล้านบาทส่วนรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 10 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 1-5 ล้านบาทสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) 5-10 ล้านบาทและสูงกว่ารายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน (ยอดขาย) ต่ำกว่า 1 ล้านบาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไมเคิลแฮมเมอร์และเจมส์แฮมป์ได้กล่าวถึงกรอบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์บนพื้นฐานของทฤษฎีทั้งสามด้านจากแนวคิดกระบวนการหรือปรับกระบวนการทางธุรกิจเป็นการมุ่งเน้นให้พนักงานทุกคนต้องลดต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

9. ทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาทขึ้นไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าทุนจดทะเบียน 50-200 ล้านบาทสูงกว่าทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 10 ล้านบาทและสูงกว่าทุนจดทะเบียน 10-50 ล้านบาทส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของชลดา ประชูปราณีชัย (2555) ปัจจัยลักษณะองค์กร คือ ขนาดองค์กรและสัญชาติเจ้าของกิจการ คือ สมมติฐานแรกขนาดองค์กรที่ต่างกันมีกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเตรียมพร้อมรองรับต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน

10. ระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 20 ปีไปมีความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายในและความพร้อมด้านปัจจัยด้านศักยภาพภายนอกสูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงาน 6-10 ปีสูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงาน 1-5 ปีและสูงกว่าระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Vas and Coeurderoy (2006) ศึกษาเรื่องนี้ การอธิบายปัจจัยที่มี

ผลต่อความเร็วของการยอมรับการเปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ความอยู่รอดการศึกษานี้ดำเนินการในบริษัทขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในยุโรป วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อสร้างและทดสอบแบบจำลองเพื่อ

ความเข้าใจกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเร็วของการยอมรับการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). ประชาคมอาเซียน. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2555, จาก กระทรวงพาณิชย์, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2552). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ASEAN Economic Community—AEC. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงพาณิชย์.

ดารุณี เสือพริก. (2554). ความพร้อมของพนักงานในการนำระบบมาตรฐานเจซีไอเอมาใช้ในโรงพยาบาลสินแพทย์จำกัด วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2553). การพัฒนาองค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. ภาควิชาสารัตถศึกษา, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นงนุช จวงตระกูล. (2554). ความพร้อมต่อการเปิดเสรีด้านแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของวิศวกรไทยในกลุ่มบริษัทอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.